

Sekintetes Úr!

Pár szóval határozom fölöttem; ha látja ezen pár kisérletből hogy még valaha válhasnék belőlem valami, úgy jó, keserős erővel s örömmel fogom megkerdesz pályámat folytatni, hogy gyarogatás által jósoljam ki az érzés hiányolat.

Hazámnak ha idővel csak egyetlen egy jó darabot adhat nek is, ezélen elétem; mert én nem sörögök azon, annyira, sőt imádom dicsőfény után; előttem csak hűn s keserűt, elnyomott hazám áll.

Legyen híves a Sekintetes úr ítéletét felesem minél előbb kimondani; mert ha belőlem csak közértesen verffara. gós sem jósolhat, úgy Isten hozza költészet, nem hanyom falra a borsfőz, igyekszik más pályán használni.

Ezer borsánasos kérek hogy alkalmatlankodtam. — Isten velünk! Maradok

alázatos szolgálója
Szachmáry Elek

Chimarra

1

Ris hügomnak.

Szép felid galambja az ártatlanságnak,
Tefefüls angyala az örök vigágnak,
Itt hagyta bennünket.

Oly gyorsan oly röviden most ez egész világ
Mióra angyalát belőle elvették.

De miért is kellett elcsúsznod imnek!
Mennyire sajnálunk ha mond'nam se hinnéd,
Nem keresnénk minket;
Amde így megérted szívünk Reserveit.
Hmerek kereső szívének lelket.

Balgafág, így hítkem, kepregni értes
Híj szélei karok ölegetnek séged
S vífelnek rád gondot.

De mégis nagyon fáj, fáj nekünk valami:
Csöngő dalaidas keresnők hallani.

Íé is engedelmessé legy az nem is mondom.
Máé nem is tudnál se lenni jó galambom.
Ex veltó szélesess.

Ígyekere, tanulgasz, művelőjék lelket
Dövendőd szép kövél mofan kell megvetned.

Ha keferü vols is mofan az elvátás
Ezer annyi élves nyugs a vípkont lázás
Mely híddel nincs meffre!
Csókoltuk széleit s séged félre-kereser,
Íssa kinek fejét beverétek verfel. +

+ Ris hungaim egyper egy versemre
hafontóval felelek. —

Rajnohán

Bent a rengeseg ölében
Egy homályos éjszakán,
Vad társával grida lepi
Rejtőzést el Rajnohán.

Rajnohán a rabló vezér,
A Környéknek ásta, vére.
Rajnohán a megsejfele
Hegyeslenség xordon Réje.

A fagyó hold sűrű, nehéz
Fellegetk körszesse úját,
Lanyha peltő lebegesse,
A fázados sölgyek lombját.

Az ordónek méla csúcsát
Távol körej kavarta meg.
"Halljátok-e?" szól a vezér
A várt grida már közelig.

Lövésre kész fegyvert tartva
Ezer pokros fremmel néztek,
A konyargó orpáguissa,
A legvéresebb seveze képek.

Löss egy fényes úti hintő,
Hallt robajjal nem sokára.
Nem tudom hogy maradhassak,
Vad ordóben éjszakára.

Egyferré mint az Anából
Rajnohán láva senger.
Körül vesse, úját állra
A kverinat a sok ember.

"Állj meg!" állj meg! "Kiáltsanak
mert fürögges halp! mied e fegyvert!"

On golyója át már nem egy
Ellens állónak jövén ment

A négy csók karam lába
Gölcset vert, félre állott.
„Elesed vagy pénzved?!”
A vad vabló így kiáltott.

A vérfonjas vabló csapát
Feltünt a hintó szárnyát
A kiráncsok egy öf, öreg,
Kris, s ennek fél leányát.

„Képzésök ama fára
„Ez öreges, ezt megpartom, —
Kéls a veres — ne sirjon hat!
Kéls meg fél galambom!”
Feltámadtak az öreges.
Melyek vették azon fába,
Evek óta egy fél fesset
Kis fesset vola bevágra.

A közelgő gyilkosoknak,
Majd elvesset szemvilága
A fessetess környező
Egy sugarakos láva.

Látták mily fánva néz rájuk
Mint ha jóra kérték őket,
Híka mozgott, s lefesset
Ujjainál hova intett.

Térde rogytak a beryarok,
Láva fén e csodáját.
A felhűvöset kámolyához
A megbánás hű innáját.

„Mik csináltak?!” Felt Rajnóban
A sirdelők közé lépett.
Térj fénhez uram, kirelek!
Ned e csodát, fénys képek!”

A vad veres fellamagosa
A képiula a fén képek vágja,
Egy fesset, és a kis kerekes
Nem lehesen helyén látni.

Magosan az egy fél
Vissz már az kis kis angyal,
Egy kiáltott ki az egyik
A felhűvöset csengő hanggal.

„Ember, ember! fát magadba
Ne gúnyold ki megválaszát,
Imád beryar féned
A fesset felebarátod!”

Az ezt halló vabló csapát
A jó útra viffa sere.
Háborodott elmével csat,
Maga járkal már veres.

Egy agg olasz...

Egy agg olasz fél leányát
Magyar nyelvre sanitgatott.
Edig igen könnyen sanult,
Most miért nem? nem tudhatom

Negy nap jó magyarodom
Már a fessetlek fén nézi.
Térden állva is kértem már,
Hogy csak még éklet mondja ki.

En nem tudom hova lessek,
Ha nem tudja megvanulni.
A le kell küldés reményimről
Vfén Dijamról mondani.